

For en fantastisk kveld det ble på Jessheim fredag under New Jordal Swingers avskjedsturné(?).

- For en låtkatalog det bandet har, og i mangel av et bedre norsk uttrykk så følte jeg meg "in the presence of greatness".
- Svein Finjarn, bare smak på navnet. Han kunne egentlig like gjerne byttet navn til Norsk Rockehistorie, og med sin tørre twangy klang på gitaren fikk han meg til å tenke på fotball! Ja, jeg beklager, jeg har bestemt meg for aldri å blande rock og fotball, men fredag kveld minnet han meg om italienske Andrea Pirlo, som hadde en unik evne til å slå baller i rom det egentlig ikke var mulig å slå baller i.
- Og hvis jeg skal fortsette med fotballmetaforer, så vet jeg ikke hvem jeg skal sammenligne bandets ubestridte frontmann, Eigil Berg med, men for en spilleglede den mannen har. Et levende bevis på klisjeen om at alder bare et tall. 75 år. Han kunne like gjerne vært 25. Eller nå vet jeg det! Paolo Maldini. Han var 41 år da han spilte sin siste offisielle kamp, og var en sann elegant hele karrieren. Eigil Berg er i mine øyne en av de aller største rockemusikerne Norge har fostret. Raus, nysgjerrig, og fortsatt vitebegjærlig og sulten etter å lære mer. I likhet med den største låtskriveren av dem alle, Bob Dylan, er han på samme måte en utrolig fanboy. Kanskje ligger noe av forklaringen til begges lange karrierer der? At de er så innmari fan av andre låtskrivere, andre musikere, og at det gjør at de fortsetter og fortsetter, mot neste konsert, mot neste sang, og kanskje mot neste plate. Når jeg tenker på Eigil Berg tenker jeg alltid på professor Eigil Berg, mannen som har gjort norske landeveier til sitt universitet.
- Jeg skal gi meg med fotballsammenligningene nå, så hva skal man så si om John Kolloen? Jeg har alltid følt en nesegrus beundring for trommeslagere i band jeg liker, litt fordi de bedriver en annen sport enn resten av laget, unnskyld bandet, og samtidig framstår de alltid litt skumle og annerledes. Skjønt, direkte skummel er kanskje ikke bandets 79 år gamle grunnmur, men det rører meg dypt å tenke på at han og Eigil Berg har holdt sammen under hele New Jordal Swingers sin karriere. Hadde jeg ikke allerede skrevet en novelle om forholdet mellom frontmann og trommeslager, «Kunsten å finne eneren», skulle jeg sporenstreks ha forfattet en nå.
- Til slutt bandets baby, Anders Sinnes. Den andre gitaristen. Bandets feinschmecker, som mer enn en gang innbyr Andrea Pirlo til flerstemte dribleraid på høyresida.
- Til sist. Bassisten. Alle band må ha en bassist. Dere vet, en slik fyr som aldri bør stå lengst fram på scena, men holde seg i bakgrunnen for å holde det hele sammen. Ole Marius Melhuus kommer av alle steder fra Hamar og han har klassisk bakgrunn, og det er uten tvil han som er limet i bandet. Han får meg til å tenke på noe en av grunnlovsmennene sa i hine hårde dager på Eidsvoll. «Enig og tro til Dovre falder».
- Takk for musikken, gutter, og har du ikke kjøpt billett til avskjedsturneen så gjør deg selv den tjenesten. Og beklager til slutt at jeg låter som en ung, pompøs musikkjournalist. God musikk gjør meg slik.

Levi Henriksen